

DOBŘANSKÝ ZPRAVODAJ

říjen 2015

Obsah

Slovo starosty

Co nového na úřadě?

Dobřany v Dobřanech

Společenská kronika

Markovská studánka

Paměti Josefa Andře
na I. svět. Válku

Události roku 1945

Účastníci zájezdu do KUKSU

Činnost Sokola

Autokros

Akademie Trivium Plus
bez hranic

Usnesení

Rozbor pitné vody

Obec Dobřany

Dobřany čp. 90, 518 01 Dobruška

Tel.: 494 665 523, 724 183 076

Fax: 494 665 523

E-mail: obecdobransy@volny.cz

www.obecdobransy.cz

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,
se začínajícím podzimem se Vám dostává do rukou další vydání Dobřanského zpravodaje. Rok se přehoupl do své poslední čtvrtiny a příroda se začíná připravovat na příchod zimy. Zažili jsme asi nejteplejší a nejsušší léto v novodobé historii. Nezvykle teplé večery byly sice velice příjemné, ale přinesly i spoustu starostí s obrovským suchem, které trvá doteď. Můžeme si jen přát, že podzim bude deštivější a zima bude bohatá na sníh. Snad jste také všichni načerpali dost energie a sluníčka na dlouhé podzimní a zimní večery. Přeji Vám všem krásný barevný a bezstarostný podzim.

Co nového na úřadě?

V minulém vydání Dobřanského zpravodaje jsem Vás informoval o tom, že obec požádala o dotace z Programu obnovy venkova Královéhradeckého kraje na opravu místních komunikací. V květnu letošního roku zastupitelstvo KHK dotaci, v druhém kole, pro naši obec schválilo. Celkový náklad na opravu místních komunikací byl 416.749,- Kč a z toho dotace činila 200.000,- Kč. Před opravou místní komunikace za prodejnou se musel nejprve opravit vodovod, který prochází pod komunikací. Vše se zdárně povedlo a cesty mohou sloužit ke svému účelu.

Obec požádala o dotaci Královéhradecký kraj také v projektu „Čistá obec, čisté město, čistý kraj“ na dva velkoobjemové kontejnery na svoz biologicky rozložitelného odpadu (BRKO). S žádostí o dotaci jsme byli

... pokračování na straně 2

úspěšní a tak byl vybrán výrobce kontejnerů na základě poptávkového řízení. Oba kontejnery obec zakoupila za částku 72.552,- Kč a KHK na ně přispěl částkou 57.000,- Kč. Kontejnery budou od příštího roku využívány na svoz biologicky rozložitelného odpadu, který je obec povinná svážet v období od 1.4. do 31.10. V současné době je obecním úřadem přistaven starý zapůjčený kontejner, kam mohou občané odnášet výše uvedený odpad (listí, tráva, květiny apod.) Větvě do uvedeného kontejneru neházejte. Na odkládání větví je určeno místo na bývalém střešníku. Tam bude v příštím roce přistaven i kontejner na BRKO. Určitě se svoz tohoto odpadu bude ještě doladovat příští rok. Těžko se odhaduje kolik se tohoto odpadu vyprodukuje.

Jak jsem již psal v úvodu, letošní léto bylo extrémně teplé a suché. To mělo vliv i na náš vodovod. V sobotu 8.8.2015 dokonce voda přestala téct a museli jsme řešit náhradní zdroj pitné vody. Byl vydán přísný zákaz plýtvání vodou a naštěstí se všichni spotřebitelé chovali zodpovědně a od té doby již voda téct nepřestala. I přesto, že již zapršelo stále je velké sucho a vodou plýtvat nesmíme. Aby se tato situace v budoucnu neopakovala, připravujeme nějaké opatření. V současné době ještě nevíme, zda se bude týkat jen drobných úprav, nebo nějaké větší rekonstrukce vodovodu.

Starosta

Dobřany v Dobřanech

Na víkend 3. – 4. října 2015 jsme pozvali naše přátele ze stejnojmenného města. V sobotu dopoledne se v sokolovně nejdříve sešli muži, aby nachystali stoly a po obědě dorazili naše šikovné ženy, které připravily výborné pohoštění a krásně vyzdobily sál sokolovny.

Pak už se čekalo na příjezd „Dobřaňáků“. Trochu nás jen mrzelo, že dorazili až před čtvrtou hodinou odpolední. Po uvítání jsme si chvíli poseděli v sokolovně a trochu se občerstvili a pak vyrazili do Bystrého do víceúčelového centra církve bratrské ELADA.

V Eladě byla připravená nejen prohlídka budovy se zasvěceným komentářem našeho pana ředitele Mgr. Grulichy, ale i koncert smíšeného pěveckého sboru Kácov z Nového Města nad Metují. Myslím, že koncert byl příjemným a hlubokým zážitkem, a i vyprávění o výstavbě této budovy všechny v sále nadchlo.

Poté se „Dobřaňáci“ jeli ubytovat do hotelu Alba v Deštném v Orlických horách, aby se mohli včas vrátit do sokolovny na taneční zábavu. V sokolovně na všechny čekalo opět výborné pohoštění. Ti z našich Dobřanských, co nejeli do Elady, zatím přerovnali stoly a vše připravili na zmíněnou zábavu. K poslechu a tanci hrál p. Maisner z Nového Hrádku. Zábava se protáhla až do brzkých ranních hodin.

I v neděli byl pro „Dobřaňáky“ zajištěn zajímavý program. V deset hodin jsme měli zajištěnou prohlídku radnice na náměstí F. L. Věka a rodný domek F. L. Věka v Dobrušce. Následovala pak prohlídka staročeského pivovárku v Dobrušce spojená s obědem. Místní Dobřaňáci zatím opět „přestavěli“ sál sokolovny, abychom si mohli před odjezdem s našimi přáteli ještě posedět u kávy po návratu z Dobrušky. Nechyběla však také prohlídka obce a Základní školy. Pak už nastalo loučení a my se jen můžeme těšit na další shledání. To, že se u nás

západočeským Dobřaňákům líbilo, dokládá i děkovný dopis od starosty města Dobřany Martina Sobotky. Věřím, že se tato akce povedla.

Chtěl bych všem občanům, kteří pomáhali s přípravou a organizací setkání, ještě jednou touto cestou moc poděkovat.

V sobotu 28.11.2015 se budou na závodě konat opět Adventní trhy.

V sobotu 5.12.2015 v sokolovně proběhne Adventní posezení s Mikulášskou nadílkou.

Starosta

Společenská kronika

V uplynulém období oslavili či oslaví svá jubilea:

Paní Ptáčková Milada

Paní Poulová Anežka

Pan Tomáš Bohumil

Paní Henclová Arnoštka

Pan Ježek Jiří

Pan Paštika Zdeněk

Pan Poul Adolf

Pan Kavka Lubomír

Paní Andršová Božena

Paní Pechová Renata

Všem srdečně blahopřejeme!

Velké poděkování patří paní Zdeně Čtvrtečkové. Našli doma archiválii „Knižka sirotčí obce dobřanské“, která pochází z roku 1830 a věnovali ji obci. Je k nahlédnutí na obecním úřadě a je to pro nás zajímavé i nezvyklé počtení, které alespoň trochu přibližuje, jak se tehdy vlastně také žilo. Děkujeme!

Markovská studánka

Ve čtvrtek, 15. října se uskutečnil náš další z výletů, pořádaný k markovské studánce. Důvod byl především proto, že před létem sundaný svatý obrázek bylo zapotřebí opravit. Práce se ochotně ujal Pepík Švorc st. Doma obraz nově zarámoval, natřel rámy i stříšku, zasklil a odvezl na místo, kde ho i sám zavěsil. Obrázek vypadá moc hezky. Za všechny, kdo tam pravidelně či alespoň občas zajdou, Pepovi velké poděkování. Určitě mu to bude připsáno i tam nahoře k dobru! Dík patří také Pavlu Tamchynovi, který u památného stromu s obrázkem rozřezal loni spadlý strom a všechno tam poklidil. U studánky to teď vypadá pěkně, upraveně a i v této podzimní době se nám tam velice líbilo. I trochu vody jsme popili, byla výborná, studánka je čistá a na jaře se na ni půjdeme opět podívat.

Taky nás napadlo, že by nebylo špatné tam vybudovat na místě nějakou lavičku, která by lákala k posezení. Ale letos už to určitě nebude, tak snad napřesrok. Než jsme se vydali na zpáteční cestu, probrali jsme opět jednu z pověstí, proč se studánce říká Markovská. Nedávno nám pan Janko vyprávěl, že prý si tam dával rande jakýsi polský šlechtic jménem Markowski se svou milenkou a že prý se jim tam tak dařilo, že jako poděkování nechali pověsit svatý obraz. A proto ten název. Ale kdoví, jak to opravdu bylo. Je těch dohadů i pověstí několik... Při zpáteční cestě jsme sice trochu promokli, ale nevadilo to nikomu z nás, nálada byla jako vždycky bezvadná a veselá. Tak zase někdy příště.

J.M.

Paměti Josefa Andrše, nar. 2. 4. 1889, na první světovou válku

Za ty 4 měsíce, co jsme byli v Ropě, přešlo po ní několik maršek a v každé jsem měl někoho známého od nás aneb z vůkolí. Tak v jedné maršce byl od nás Karel Grulich a z Bačetína Franta Ehlů, ve druhé Jenda Hartmanů, kapelník a z Kounova Bohumil Rejsků, ve třetí Vilém Vondráček a Josef Dyntar muzikant a Franta Smola hokynář, se kterým jsme se objali jak bratři a jen se mě všichni ptali, jak vypadá situace ve frontě. Ve čtvrté byl od nás Franta Melichar a z Bohdašína Rudolf Andršů, s kterými nebyla žádná řeč, jakoby cítili, že se nevrátí z fronty a také tam zůstali, ostatní všichni se vrátili.

Byl jsem také komandován do důstojnické kuchyně mýt nádobí a do polní kuchyně mýt kotle a nanosit do nich každý den vody. Vařili v nich také kosti na polívku na kterých bylo ještě dosti masa, které jsem litoval bez obrání zahodit, nabízel jsem je hošům od kompanie, no zprvu někdo si pro ně přišel, ale jen někdy, neb měli dost masa a jídla od své kuchyně. Já jsem si také zprvu bral od setniny menáž, jenže když jsem obral kosti, nemohl jsem to všechno zkonsumovat, tak jsem jim všechno také nebral. Vzpomínal jsem, kdyby tak bývalo na podzim, co se nyní rozšeredí. No párkrát jsem se toho masa z kostí najedl a vyhnalo mě to z kuchyně - dostal jsem silný průjem, musel jsem k marodvisitě a když jsem doktorovi řekl, jak často musím na stranu, tak mě zbavil služby v kuchyni a šel jsem zpátky k setnině.

Nelitoval jsem toho, neb tam bylo s mytím dost práce, zvláště kotle daly hodně mytí a ještě do nich nanosit vody, což bylo kus cesty a do kopce, takže to šlo na ruce a když se šlo a přišlo se na místo potmě, musel kdo myl nanosit vody a ještě shánět dříví k topení to byl problém, neb nevěděl o ničem a sehnat se to muselo. Důstojníci nesměli v ničem trpět. Sice ledacos se v té kuchyni oblízlo, jako pití vína i rumu, k snídani mívali jeden den kafe, druhý den kakao a třetí čokoládu. Ode všeho jsem dostal od kuchařů. Vrchním kuchařem byl z Kr. Hradce z Grandhotelu kuchař, potom tam byl cukrář a i rohlíky museli mít, na ty tam byl komandován pekař z fronty od 13. setniny 18. p. pluku, kde s ním sloužil od nás ten Pavel Dyntar, tak jsem se pekaře na něj ptal, znal ho dobře, jak prý býval veselý a odvážný. Když Rusové stříleli a netrefili blízko zákopů, tak vylít na zákop a ukazoval jim hradčanské hodiny, jako že nic netrefili - jen že se mu to nevyplatilo, jednou po střelbě také vylít na zákop - Rusové stříleli zase z kanonu a hlava mu prý ulítla.

Byli jsme tam až do 26. dubna, před naším odchodem dělalo naše vojsko ofensivu, takže Rusové ustupovali a naše komando muselo za nimi a my také, ale tenkrát se jen postupovalo, takže to bylo veselejší, než běhat sem tam, jako na podzim. Také jsme tak nebyly vysílení, jelikož menáž bývala v pořádku, neboť vařili příkrmy stále, ne jen někdy. Už jsme se dostali přes Lublin a dále přes která města nevím, měl jsem sice zápisky, ale ty se mi ztratili a z paměti jsem je také vypustil. Na jednom místě, kudy jsme šli, byla svedená nějaká větší bitva mezi ruskými a polskými legionáři, také tam bylo v barákách much, že byly stěny černé, asi nadělaných z krve padlých - odtamtud také počítám, že jsem chytl zárodky úplavice, která mě potom sužovala při pochodu. Právě se také stěhovalo korpskomando na úsek až někde

za Vladimír Volynsky, já jsem se sice hlásil marod, jenže horečku jsem neměl a tak mě nejvýš dal doktor naložit si tornu a někdy sednout na trén a neměl jsem jíst maso, já měl jinak žaludek zdravý a hladový a tak jsem menáž snědl jako jindy, když jiného nebylo a s tím sednutím na trén jsem také moc nepoužil, 2 krát 3 krát jsem musel na stranu do pole a trén mě ujela já jsem je potom musel honit a ptát se, kam jeli a tak jsem je honil, až bylo v pátek před naším poutěm. Přišel jsem do vsi kudy šli a zrovna tam ze studně vážil vodu ten Jos. Frimlů, co byl u té škadrony i ptal jsem se jej, kde je komando a kumpanie nabytovany a on mě řekl, že za vsí ve dvoře a povídá, copak, ty seš marod? Já že ano a že se do nemocnice nemohu dostat a ptal se na mě, kdybys tak chtěl láčeny okurky, máme tam takových pěkných. Já povídám, copak o to, chuť bych měl, ale co by to dělalo, až by se to dostalo do střev, no ale nedalo mě, šel jsem s ním a takové dvě malé okurky asi jako malík jsem snědl, víc jsem se bál, k setnině bylo asi 5 minut a co jsem tam došel, tak se okurky dostaly do střev a dalo se mě to do prohánění, že jsem kalhoty ani nenatahoval a pořád seděl na bobku a naříkal, neb to byla velká bolest. Druzí vojáci mysleli, že mám choleru a tak poslali pro doktora, který mě nejdřív sáhl na tepnu, jestli mám horečku, jak mě to nutilo na stranu, tak jsem jí měl a tak ráno prý do nemocnice, ale že mě ráno přijde ještě přehlídnout. Mě do rána horečka ochabla, tak že mě už neměl chuti do nemocnice poslat - no ale přece mě poslal, jelikož ještě byli mimo mě 3 marodi a tak nám sehnali s takovým koníčkem, drobet větším, než koza a měli jsme si nemocnici hledat sami, bylo nás kočím 5 a tak nás koník nemohl utáhnout. Dojeli jsme bídni do druhé vsi a šli jsme sehnat lepší povoz. Přijdem do stavení a prosíme, aby nás zavezl do polní nemocnice, on ochotně nám vyhověl a ještě nás podaroval pirohama, které právě vařili, ty byli dobří, byli s masem jitrnicové chuti. Jedl jsem pirohy také dřív, ale ty nebyli dobré, protože byli s bramborama a nemastné, jako my nadíváme knedlíky s ovocem, tak v Polsku zase obalují ty chudší těstem brambory a nemastí. Co nám poskytl povoz, byl asi bohatší, když je měl s masem. No a tak jsme jeli a ptali se po nemocnici, až jsme jí přece našli už navečer a vozku jsme poslali domů. Tam jsme byli několik dní, vařili menáž jako u kompanie a tak jsme hlad neměli, ale neodvšivili nás ani neumyli a jelikož museli také se stěhovat za frontu, poslali nás do nemocnice do Vladimíru Volynského, kde nás sice dali do pořádku, ale léčili nás samým řídkým, polévkou a čajem, cvibach jak řekl, že má víc než dvě stolice denně, tak nic nedostal. A tak když jsme to vystihli, jsme říkali při visitě také jen dvě, ačkoliv jsme se nemohli dočkat, až doktor odejde, abychom mohli na kýbl a dělali jsme třeba 15 stolic denně, jen abychom dostali drobet cvibachů. Tam jsem se také seznámil s Adolfem Andršem ze Sněžného, ležel naproti mně v druhé řadě, když nás zapisovali odkud kdo je, tak slyším, že ze Sněžného a on byl zase překvapen, když slyšel že jsem z Bystrého. Tak jsme byli rádi, že jsme známí a dokonce trochu přátelé – on měl totiž s Flechtnerem po sestře a Flechtner byl zase bratr švagra co měl mou sestru. A tak jsme si vyprávěli o domovech a co jsme kdo v té válce prožil. Byli jsme tam několik dní, když přišel nemocnici rozkaz, že fronta ustupuje, aby, kdo je schopen transportů, byl poslán do vnitrozemí. Byli jsme také posláni a ocitli jsme se až v Krakově v nemocnici, sešlo se nás tam 7 Čechů, my dva, z Prahy Kohout a dva od Kutné Hory a ještě dva, nějaký Zmek a Fára. Tamtěch z Hory jsem jména zapomněl a těchto zase, odkud byli. Tam nás zase krmili samou kroupovou polévkou, tu jsme měli 4 krát denně, jen ráno bylo kafe s živočišným uhlím, takže nám průjem zastavili, já už jsem měl tuho, ostatní měli řidšeji, po zjištění vzorku jsem byl pozitiv a ostatní byli negativ a musel jsem se od ostatních oddělit do druhého kouta světnice. Celkem tam bylo dobře, dávali nám k obědu maso a příkrm a potom déle i uzenou šunku k svačině, tak jsme si povídali, že bychom to tam chtěli doválčit. Obsluhovali nás dvě mladé sestry a jedna už starší babka. Ta vždycky se ptala, tak čo robíte „moje ošmárované“, což je asi POLSKY NĚJAKÝ LEPSÍ POZDRAV. Byli jsme tam od polou září až do konce října, když proskočila pověst, že kdo je zdrav, může dostat dovolenou. To jsme se hlásili všichni a tak nás pouštěli najednou, ne po částech. Já jsem nebyl od začátku války doma a tak jsem po

něm teprve toužil. Dostali jsme po 3 týdnech, dostal jsem ji v listopadu, utekla jako voda a začátkem prosince jsem měl zase narukovat do Krakova a to znamenalo, že mě pošlou ke kádru a do pole v zimě, poněvadž u kádrů nikoho dlouho nedrželi. Hlásil jsem se sice, že mám zase průjem, ale ten mě zarazili živočišným uhlím asi za 3 dny. No, ale měl jsem štěstí- přišel tam doktor, ten každého prohlíd a mně zjistil, že mám srdeční vadu, já jsem to věděl a hlásil jsem to už na začátku války, ale nebylo to nic platno. Byli tam marodi polští od začátku války, doktor byl také polák a tak nad námi držel ruku a ke kádru neposílal, nám několika pomohl. Poslal nás na procházku, asi na hodinu, pak nás prohlédl zase a poslal nás do nemocnice do Vídně.

Pokračování opět příště

Události roku 1945

Před 70. lety skončila největší válka v historii, zvaná II. světová. Válka, která přinesla více než 60 milionů obětí.

V zimě roku 1945 se nezadržitelně blížil konec války. Válečná propaganda hovořila o úspěších německých armád, a to jak na západních, tak východních frontách. Realita však byla opačná. V obci bylo několik radiových přijímačů. Tajně se poslouchal zahraniční rozhlas, hlavně „Volá Londýn“, KDE SE LIDÉ DOZVĚDĚLI PRAVDU. Za poslouchání cizího rozhlasu hrozil postih, až trest smrti. Obyčejně někdo z domácích venku hlídal. V době války musela být okna pečlivě zatemněna, četník to při pochůzkách kontroloval.

V zimních měsících r. 1945 přijeli od východu, na vozech taženými koňmi, němečtí uprchlíci. Byli to převážně uprchlíci ze Slezska a Pruska a utíkali před postupující frontou.

Byli to takzvaní Národní hosté. Každá vesnice se musela postarat o jejich ubytování a stravu. Do Dobřan přišlo kolem 40 osob většinou německé, ale i maďarské národnosti. Ubytování byli ve škole, koně měli u zemědělců. S nimi nebyl problém, pomáhali rolníkům při jarních pracích. Výuka na obecní škole se omezila na jeden den v týdnu. Byl nedostatek uhlí, oblečení i potravin. Fronta postupovala územím Pruska (dnešní Polsko). Přes naše území přelétávaly spojenecké bombardovací svazy letadel. Za tichých nocí bylo za

horama slyšet postupující frontu. Záblesky, dunění děl, výbuchy pum a granátů.

Skupina 17-18 letých mladíků z Nedvězí prováděla tajné partyzánské akce. V noci pronikali přes protektorátní hranici do Šedivin a Plasnic a snažili se získat zbraně. Někdy se jim to podařilo, někde nepochodili a byli hlídkou Volkssturmu pronásledováni až k hranicím. V době květnového povstání byl nedostatek zbraní. Tu se chlapci pochlubili a přinesli z půdy několik pušek a náboje.

Koncem dubna už bylo jisté, že konec války je již na spadnutí. Totálně nasazení dělníci se vraceli domů. V lesíku nad Dobřany se objevili tři ruští zajatci, kteří utíkali z Kladska. Sousedé p. Exner a Tomáš jim poskytli jídlo a přístřeší. Lidé očekávali vytoužený mír.

Sobota 5. května: Ve 12.30 hod. bylo radiem oznámeno pražské povstání. Občané s velkou radostí tuto zprávu přijali. Byly odstraněny německé nápisy ze školy a hospody. Na domech byly vyvěšeny československé prapory, také na kostele zavěšen prapor. Muži se shromáždili v hospodě a utvořili revoluční národní výbor RNV. Byl složen asi z 10 členů a předsedou se stal Adolf Krulich – rolník z čp. 25. Byly ustanoveny hlídky a shledány zbraně, kterých bylo málo.

Situace v našem kraji nebyla jednoduchá. V lázních Velichovkách bylo velitelství německé armády střed, pod vedením polního maršála Schörnera. Byla velmi početná a bojeschopná a nechtěla se vzdát. Vojenská německá posádka byla také v Novém Městě.

Neděle 6. května: Velitel německé posádky v Novém Městě vyhlásil

Stanné právo – výjimečný stav

1. Na veřejnosti nesmí být více lidí než 3 osoby pohromadě.
2. Od 20 hod. do 5 hod. ráno nesmí být nikdo venku.
3. Starostové obcí se mají postarat o znovuoobnovení nápisů v obci a na silnicích v německé a české řeči.

Po vyhlášení stanného úprava zodpovědnost přes úřady převzal předseda RNV. Zbraně byly schovány a ozbrojené hlídky změněny na hlídky požární. V těch dnech nebylo vůbec bezpečno. V neděli 6. 5. byl na Dlouhém zastřelen rolník Hugo Vogel 67 r. - děda Bohumila Tomáše. Zastřelen na silnici v podvečer hlídkou Volkssturmu z Olešnice. V Praze se bojovalo, rádio volalo zoufale o pomoc. Němci obsadili rozhlas a zazněla opět němčina, v podvečer opět zprávy české.

Pondělí 7. května: Německo kapitulovalo. Nejprve byl podepsán kapitulační akt se záp. spojenci v Remeši. 8.5. byl kapitulační akt zopakován a podepsán za přítomnosti Sov. Svazu v Berlíně. Situace v Praze kritická, hoří staroměstská radnice. Lidé jsou z této situace nešťastní.

Úterý 8. května: Situace stále vážná. Byl očekáván přepad Dobřan Volkssturmem ze Sudet. RNV obsadil ve 3 skupinách protektorátní hranici. Nic se však nepříhodilo.

Středa 9. května: Delegace RNV spolu s ruským zajatcem vyjela do sudetských vesnic, aby zajistila zbraně. To již byly silnice zaplněny ustupující německou armádou. Podařilo se získat zbraně a přivezeny do obce.

Od rána se valil proud německého vojska od Olešnice přes Dlouhé a Rzy na Nové Město. Nákladní auta plná vojáků, vozatajstvo a pěší, nepřetržité kolony všech zbraní.

Ustupující něm. armáda byla na hranicích na Dlouhém odzbrojována. Některé jednotky vydaly zbraně dobrovolně a někteří vydat výzbroj odmítli a odhazovali ji později do příkopů u silnic. Zbraní byly celé hromady, pistole, náboje, granáty. Vojsko spěchalo, vědělo, že jdou do zajetí. Měli však jednu starost, dostat se na západ, do zajetí Američanů. Z Rusů měli ohromný strach. Do noci byla silnice plná ustupujícího vojska.

Běloveská tragédie: V týž den 9.5. večer po 19 hod., v době kdy už celý den platila bezpodmínečná kapitulace, Praha již byla osvobozena, došlo ke krvavému boji na běloveské celnici. Jednotka zbraní SS se vrátila z náhodského náměstí zpět na celnici, se záměrem pozdržet jednotky Rudé armády. Německé vojsko v nočním ústupu se chtělo dostat do zajetí k Američanům. Rusové již měli celnici obsazenou a došlo k boji. Zahynulo asi 35 sovětských vojáků, 11 civilistů z Náchoda a mnoho Němců, zraněných bylo na desítky.

Čtvrtek 10. května: Ústup německé armády byl ukončen. Z rána od Olešnice přes Dlouhé na Nové Město, odpoledne pak od Sedloňova přes Krahulec a Bystré přijela Rudá armáda. Občané ji vítali a vojákům poskytovali občerstvení. V Dobřanech byla postavena pro případný průchod Rudé armády slavobrána s nápisem:

Ať žije slavná Rudá armáda

Ruské vojsko – velké množství povozů, vozy s oblouky tažené koňmi, množství jezdců na koních, málo tanků. Vojáci byli oblečeni do vatovaných a prošívaných kazajek a celtovin. Jejich zbraně byli ponejvíce samopaly a pušky. V příštích dnech se ruští vojáci utábořili pod Dobřany před mostem na louce u Zlatého potoka. Později přišli do Dobřan a tábořili na dvoře u Ulrichů čp. 39. Měli zde i polní kuchyň. Za několik dnů však odjeli.

Přítomnost RA měla však i stinné stránky. Některí vojáci brali lidem hodinky „Davaj časy“, došlo ke krádeži látek v tkalcovnách na Dolech. Všude zůstalo hodně zbraní. A to bylo něco pro kluky. Zbraně sbírali a na vozíku vozili do Dobřan. Sokolovna byla plná zbraní, vojenská posádka si je odvážela. V té době měl každý kluk několik pistolí. Bylo velké štěstí, že nedošlo k úrazu.

Atmosféra této vypjaté doby byla mimořádně rozjitřená a nahromaděná nenávist vyvěřela v té nejhorší podobě. Neplatil žádný zákon, v Sudetech byl čas bezvládní a tak se děly věci, které se stát neměly. Novoměstský kronikář napsal: 12.5. od Bohuslavic přes Krčín, Vrchoviny, Náchod do Kladska, táhl se nekonečný zástup zajatých německých vojáků pod dozorem rudoarmějců a četnictva. Zesláblí němečtí vojáci klesali únavou a vyčerpáním ve velkých vedrech těch dní. Cesty k hranicím byly lemovány mrtvými těly vojáků, kteří zemřeli vysílením, nebo byli zastřeleni, když nebyli schopni dalšího pochodu. Stovky mrtvých leželo podél silnice. Jen od Vrchovin na Branku jich bylo napočítáno 150.

Bez soudu bylo 15.6. na hřebeni hor zastřeleno 21 mužů něm. národnosti. Muži z Deštného, Plasnic, Šedivin. 16.6. byl v pekelském údolí zastřelen 42 letý Olešnický farář. O těchto událostech se dosud nepsalo, až v dnešní době. To vše přináší válka a její krutost na obou stranách.

V celé osvobozené vlasti se konaly slavnosti k ukončení války. Také MNV v Dobřanech a Nedvězí uspořádali veřejnou manifestaci k obnovení samostatnosti a k uctění památky padlých. Slavnost se konala dne 21.5. o svatodušním pondělí odpoledne. V Nedvězí byla u školy slavobrána s hesly:

Pravda vítězí a Věrní zůstaneme.

Společný slavnostní průvod šel od rozcestí nad Nedvězí do Dobřan. Za zvuku dechové hudby, veliké účasti krojované mládeže a dětí, selské jízdy na koních, hasičských sborů a velké účasti občanů z okolí. Před pomníkem padlých byla vztyčena státní vlajka. Slavnostní projev měl zdejší rodák a učitel Zdeněk Hejzlar, který se vrátil z koncentračního tábora v Buchenwaldu, ředitel školy Jan Navrátil a p. Franc. Po slavnosti byl koncert bysterské hudby a večer v sokolovně taneční zábava. Slavnost proběhla za pěkného počasí.

Hned po skončení války žádal MNV, aby byla znovu otevřena měšťanská škola v Dobřanech, v roce 1943 uzavřená. Byla podána žádost školnímu inspektorovi a ONV v Náchodě.

Měšťanská škola byla slavnostně otevřena dne 11. 6. 1945 o poutním pondělí. Slavnostní projev měl školní inspektor, slavnostní pořad obstarali žáci měšťanské školy z Nového Hrádku. Přišli zástupci MNV přiškolených obcí a děti s učiteli okolních obecních škol. Po slavnosti bylo v sokolovně pohoštěno koláči a kávou asi 350 dětí. Pravidelné vyučování začalo 12. 6. a školní rok byl ukončen dne 19. července.

Čerpal jsem z vyprávění pamětníků žijících i nežijících a z různých kronik:

Josef Langr

„Účastníci zájezdu“ do KUKSU

V neděli, jedenáctého října uspořádal SENIOR KLUB DOBŘANY pro naše občany zájezd autobusem do areálu kláštera a hospitalu v Kuksu. Autobus přijel přesně podle plánu, odjeli jsme v devět hodin. Zúčastnili se nejen senioři, ale i mladší část našich obyvatel. Počasí nám přálo, sluníčko vesele svítilo a jediné, co nemuselo být tak aktivní, byl vítr. To ale nic neubralo na dobré náladě všech „účastníků zájezdu“. První zastávka byla v lázních Velichovky, které jsme si prošli i při tom silném povětří. Lázně jsou pěkně udržované, léčí se tam mimo jiné problémy pohybového ústrojí. To my jsme tedy žádné neměli, docela se nám tam líbilo. Jediné, co nás překvapilo, bylo liduprázdno, působilo to tak trochu smutně. Ale asi to bylo tím silným a studeným větrem. Také jsme si na informačních tabulích přečetli, že odpoledne se pro jejich pacienty pořádá zájezd do Kuksu. To nás pobavilo. Abychom se zahřáli, zašli jsme do kavárny, kterou jsme ke konci procházky objevili. To byl výborný nápad, káva, zákusek nebo něco k napití se hodilo. A také nějací hosté tam seděli. Kolem půl

dvanácté jsme dorazili do Jaroměře, kde jsme si v restauraci Romance dali předem objednaný oběd. Myslím, že všem chutnalo, polévka a řízek se šťouchanými brambory byly dobré. Mnozí z nás si dali ještě nějaký moučník. Po obědě náš autobus vyrazil směrem na Kuks, kde jsme měli na čtrnáctou hodinu také předem objednanou prohlídku. Cesta z parkoviště byla dlouhá asi 650 metrů, most vedl přes Labe ke klášteru. Ten byl letos zrekonstruován, jeho krásné fasády

a vnitřní úpravy financovala Evropská unie. Prý to stálo asi 450 milionů korun. Ale stálo to za to. Prohlídka trvala téměř hodinu a půl, velmi zasvěcený, ale i vtipně formulovaný výklad nám podal sympatický průvodce Jarda. Dozvěděli jsme se, že Kuks zdědil v roce 1684 hrabě František Antonín Špork, který byl synem prostého vojína. Za své velké vojenské zásluhy se stal generálem a císař ho z vděčnosti povýšil do šlechtického stavu. Byl to také vystudovaný právník, často se soudil s církví, se kterou si prý příliš nerozuměl. Přes své spory zde, ale v letech 1696 až 1724 nechal vybudovat špitál i klášter, kde Milosrdní bratři pečovali o vojenské invalidy. V Kuksu byly také vybudovány lázně, které pro svou údajně léčivou vodu konkurovaly prý v tehdejší době i Karlovým Varům. Součástí prohlídky byla také druhá nejstarší barokní lékárna v Evropě – nejstarší se nachází v Heidelbergu, která dodávala léky pro zdejší hospital, ale také je prodávala zájemcům z okolí. Lékárna je v původním stavu, byla založena, jako ostatně tento celý areál, také hrabětem Šporkem, který byl prý velký lidumil, ale po celý život byl až fanaticky pronásledován představami o smrti. Léky mniši sami vyráběli z bylinek, které pěstovali v klášterní zahradě, byly poplatné tehdejší době, ale úspěšnost léčby prý byla u zdejších pacientů až osmdesáti procentní. To se zdá neuvěřitelné, ale prý to skutečně tak bylo. Obnovené fresky v chodbě dlouhé přes 140 metrů byly nádherně zrestaurovány, bylo opravdu na co se dívat. Také v nás zanechala velký dojem prohlídka lapidária, kde jsou umístěny originály soch Matyáše Brauna, které představují lidské ctnosti a neřesti. 24 úžasných plastik sochař vytvořil se svými šesti pomocníky během dvou let, což je prý unikát. Myslím, že to byl pro všechny velký zážitek. Kopie těchto soch jsou před klášterem.

Po prohlídce bylinkové zahrady jsme se vydali pomalu zpátky k autobusu, šli jsme kolem téměř čtyřsetleté hospody, která zůstala jako jedna z mála staveb původních lázní. Hospoda byla ale v neděli zavřená, tak jsme se rádi posadili do vytopeného autobusu, vítr nás zase pěkně profouknul.

Ochotný řidič pan Tomáš Jarkovský nás potom zavezl na další zastávku, kterou byla přehrada Les Království. I v tomto podzimním čase bylo zajímavé si prohlédnout vodní stavbu, která započala v roce 1910, tedy ještě za Rakousko-Uherska. Dokončena byla v roce 1914. V roce 1919 byla uvedena do plného provozu, zpomalení zřejmě způsobila první světová válka. Architektura tohoto díla je opravdu neobvyklá, dýchá na nás dávnou minulostí, připomínající rytířské hrady. Prošli jsme se po koruně hráze, bylo vidět, že vody - jako všude - je mnohem méně, tipovali jsme tak o 3 až čtyři metry pod stav. Opět silně foukalo, rádi jsme se vydali na další cestu autobusem, teď už na objednanou večeři v Novém Městě, u Drašnarů. Na chodníku před restaurací nás vítal pan Marcel Drašnar s personálem, asi byli rádi, že jsme už dorazili.

Po celodenním výletu a mnoha zážitcích jsme si rádi zasedli k večeři, kterou si každý mohl vybrat z jídelního lístku. Někteří z nás dali na doporučení Renči Pechové a udělali jsme opravdu dobře. Vepřová krkovička na medu, to nebylo jídlo, to byla báseň. Ale i ostatní si pochvalovali, vládla spokojenost a dobrá nálada. O tu se ostatně každou chvíli staral Marcel

Drašnar se svými vtipnými poznámkami. Během večera jsme také poblahopřáli Zdeňce Holubové, která ten den oslavila své krásné narozeniny. I prskavky na zákusku, které přinesl číšník, musela sfouknout a to za zpěvu všech zúčastněných. Večer rychle utíkal, ani se nám nechtělo se zvedat od stolů. Ale autobus čekal a tak jsme se vydali domů. Na závěr našeho výletu, který trval téměř na minutu přesně dvanáct hodin, jsme i potleskem poděkovali Miládce Moravcové za perfektní organizaci této akce a panu řidiči Tomášovi za bezvadnou jízdu. V neposlední řadě patří poděkování také obci za zajištění autobusu na výlet!

J.M.

Z činnosti Sokola

Přes léto bylo v sokolovně docela rušno. Zuna a Milan Kozánkovi měli pronajatý sál sokolovny a vedli zde taneční soustředění. Tak v té době navštívili naši vesnici tanečníci ze vzdálených zemí. Kurz byl v červenci i srpnu. Do pokladny nám tak přibyly peníze za nájem. Občas byla také otevřena klubovna, kde jsme se v horkých letních večerech mohli osvěžit.

S přicházejícím podzimem se konala, tak jako každoročně, sokolská brigáda. Letos to vyšlo na 19. září. Brigádníků se sešlo opravdu hodně a práce bylo také dost. Muži už od rána dělali o dřevu, které řezali a odklízeli do sklepa. Další parta, pod vedením Zdeňka Paštiky dokončovala přístřešek, t.j. pobíjela ho zevnitř palubkami, natírala ho a dělala záklop. Musíme

Zdeňkovi poděkovat za to, že, ještě v týdnu po brigádě práci úplně dokončil. Jirka Ježek osekával zeď na chodbě ke kotelně, která opadávala a v týdnu po brigádě ji nahodil. Malí brigádníci mu vydatně pomáhali a odváželi otlučenou omítku na skládku. Nyní ještě dodělává opravu bývalého dámského záchodu, ze kterého vznikne malý úklidový sklad. Za což mu patří také velký dík. Luboš Kavka perfektně natřel plechy okolo sokolovny. Jirka Vomáčka namontoval do přístřešku pěkná světla. Petr Linhart pořezal na prkna na své pile strom, který pokácel a přivezl z obecního lesa Jirka Moravec. Prkna se použila na záklop přístřešku. Roman Václavek vyměnil kohoutky u pisoárů. Pavel Tamchyna opět upekl výborné krůty, na kterých si všichni moc pochutnali. Ženy uklidily v sokolovně vše, co bylo třeba. Letos se

uklízelo i na půdě, myla se okna, praly se záclony. Všem jmenovaným i nejmenovaným za vykonanou práci děkuje starosta Sokola. Při vši té práci jsme se ještě stihli pobavit, vypít nějaké to pivo a tak bylo i veselo.

14.10. opět začalo cvičení jógy pod vedením Zuny Kozánkové. Toto cvičení je vhodné pro mladé i starší. Přijďte vyzkoušet. Cvičí se každou středu od 18,30 v sokolovně.

M.M.

Autokros

Do prosluněných Dobřan se vrátilo autokrosové mládí.

O víkendu 12. - 13. 9. se v Dobřanech sešla nejmladší autokrosová garnitura dětí ve věku 5 - 12 roků, aby si zde rozdělila poslední body do seriálu POHÁRU SPONZORŮ RACER BUGGY v autokrosu s mezinárodní účastí. Ve třídě 160 ccm to byla Lea Horniaková Slovensko a ve třídě 250 ccm Everts Henilans Lotyšsko.

Za slunečného počasí a dobře připraveného závodu (podle hodnocení sportovního komisaře p. Tejchmana) si nejvíce bodů odvezli:

Sobota

250 ccm	1. NOVOTNÝ Jakub	2. TEJEŠ Libor	3. KADLEČÍK Martin
125 ccm	1. ŠVORC Josef	2. ŠTUKSA Tomáš	3. JÁNOŠ Ondřej
160 ccm	1. MATĚJKA Jiří	2. PYTLOUNOVÁ Eliška	3. HORNIÁKOVÁ Lea

Neděle

250 ccm	1. NOVOTNÝ Jakub	2. TEJEŠ Libor	3. HARTMAN Filip
125 cm	1. PYTLOUN Daniel	2. ŠTUKSA Tomáš	3. SVOBODA Lukáš
160 ccm	1. MATĚJKA Jiří	2. PYTLOUNOVÁ Eliška	3. SVOBODOVÁ Kristýna

J.Š.

AKADEMIE TRIVIUM PLUS BEZ HRANIC - SKOTSKO 2015

Vážení čtenáři, že je naše škola světová – to víte již dávno.

A tak jsme se v říjnu (5. – 14. října 2015) trochu toulali po světě. 50 žáků naší školy dostalo tu možnost vycestovat nejen za katastrální hranice Dobřan, ale dokonce i za hranice staré evropské pevniny až na britské ostrovy, konkrétně do Skotské vysočiny. Nejvzdálenějším bodem naší expedice bylo jezero Loch Ness. Až potkáte nějakého staršího žáka naší školy, můžete se ho zeptat, jestli bájná lochneská příšera opravdu existuje ☺ Každopádně, ona už ví, že existují Dobřany.

V dnešním zpravodaji Vás seznámíme s programem zájezdu, v některém dalším se snad o své zážitky podělí i naši mladí cestovatelé.

Program zájezdu:

1. den - odjezd v podvečer, cesta non-stop do Amsterdamu.

2. den - Amsterdam - dle časových možností krátká prohlídka města, nalodění na loď do Newcastleu, noční plavba do Velké Británie, 4 lůžkové kajuty. Na trajektu jsme společně strávili 15 hodin.

Program zájezdu pro nás připravila PaedDr. Jana Helikarová z Nového Města nad Metují, která nás celou cestou i provázela. Připravila pro nás pohodový průběh celého výletu i skvělé historické i současné informace z míst, které jsme navštívili. Pokud někdy narazíte na nějaký zájezd, kterým bude paní Helikarová provázet, můžeme jen vřele doporučit.

3. den - přejezd do Skotska, Hadriánův val - památka z doby římské, zastávka na hranicích Skotska, kde se nachází takzvaný "Skotský kámen", návštěva městečka Merlose, kde je pochováno srdce Roberta Bruce, ubytování v Edinburghu v rodinách.

4. den - dopoledne výuka s anglickým lektorem, odpoledne Edinburgh - metropole Skotska považovaná za jedno z nejkrásněji položených měst, historický hrad z 11. století, katedrála, Princess Street - obchodní centrum, procházka po Královské míli - ke královskému sídlu Marie Stuartovny Palace of

Holyrood. Výstup na Artušovo sedlo. Ubytování v rodinách.

5. den - dopoledne výuka s anglickým lektorem, odpoledne Stirling - hrad tyčící se na skále nad důležitou křižovatkou cest nazývaný "Klíč ke Skotsku" a Wallace Monument připomínající skotského národního hrdinu Williama Wallace, ubytování v rodinách.

6. den - dopoledne výuka s anglickým lektorem, odpoledne Perth - Scone Palace, domov vévody z Mansfieldu a místo korunovace některých skotských králů nebo Saint Andrews - univerzitní město a kolébka golfu. Ubytování v rodinách.

7. den - celodenní výlet na sever Skotska, cestou zastávka u hrobu Rob Roye, známé vřesoviště Rannoch Moor v údolí Glencoe, Fort William ležící pod nejvyšší horou Velké

Británie Ben Nevis, zastávka u Neptunových schodů, Fort Augustus, zřícenina hradu Urquhart na břehu nejhlubšího skotského jezera Loch Ness, městečko Drumnadrochit zasvěcené Nessie, návrat přes Inverness do Edinburghu. Ubytování v rodinách.

8. den - odjezd z Edinburghu, na hranicích s Anglií zastávka v městečku Gretna Green, kde až do roku 1856 oddával kovář mladé páry z Anglie, jelikož plnoletost v Anglii byla až od 21 let, kdežto ve Skotsku od 18 let, zastávka u Hadriánova valu - památka z doby římské. Přejezd do Newcastleu. Navečer trajekt do Amsterdamu, noční plavba do Holandska (4 lůžkové kajuty).

9. den - přejezd Holandska a Německa. Návrat do místa odjezdu v 1:00, kde nás za zvuku dud přivítali naši učitelé chlebem a solí a přejtem – a samozřejmě i rodiče, kterým se již strašně stýskalo ☺. No, myslíme, že to bylo poprvé, kdy se po Dobřanech v pozdních nočních hodinách linul zvuk dud a parkoviště bylo plné k prasknutí.

Jak jste si z programu všimli, celý zájezd byl proložen výukou angličtiny rodilými Skoty, po celou dobu zájezdu jsme měli nadstandardní počasí, nikdo se neztratil, nikdo neonemocněl, nikdo neskočil z trajektu do severního moře a celou expedici provázela rodiče sms služba „Klidná máma“, která pravidelně informovala o pohybu ratolestí jejich stýskající se rodiče.

Na fotogalerii z expedice se můžete podívat na: www.trivium.cz (<http://galerie.trivium.cz/skotsko2015/>)

U S N E S E N Í

z III. veřejného zasedání obecního zastupitelstva obce Dobřany dne 24.2.2015

I. BERE NA VĚDOMÍ

1. Kontrolu plnění usnesení z předešlého VZ
2. Zprávu o finančním hospodaření obce k 31.12.2014
3. Zprávu ředitele ZŠ TP o.p.s.
4. Návrh rozpočtu DSO ROH na r. 2015
5. Rozpočtový výhled DSO ROH na r. 2016 – 2018
6. Žádost OS v Rychnově nad Kněžnou o spolupůsobení při výkonu trestu

II. SCHVALUJE

1. Návrh rozpočtu obce na r. 2015
2. Rozpočtový výhled obce na r. 2016 – 2018
3. Členský příspěvek DSO ROH na r. 2015 ve výši 5.948,- Kč
4. Smlouvu o poskytování právní pomoci s advokátem Mgr. Marianem Pavlovem
5. Dohodu o narovnání ohledně duplicitního vlastnictví pozemku parc. č. 1239/2 o výměře 12 m² ostatní plocha, v k. ú Dobřany v Orlických horách ve prospěch obce Dobřany
6. Hodnotící komisi na projekt „Oprava místních komunikací v Dobřanech“
7. Smlouvu o právu provést stavbu - vodovodní přípojku na přes pozemek parc. č. 1238 v k. ú. Dobřany v Orlických horách
8. Pokácení 4 ks stromů na obecním pozemku parc. č. 1231/17 v k. ú. Dobřany v O. h.
9. Smlouvu o poskytnutí dotace na nákup knih do výměnných fondů ve výši 2.000,- Kč pro Městskou knihovnu v RK.

III. UKLÁDÁ

1. Uspořádat kulturní akci Masopust s TJ Sokol Dobřany
Zodpovídá: M. Moravec termín: 30.3.2015
2. Zajistit výběrové řízení na projekt „Oprava místních komunikací v Dobřanech“
Zodpovídá: M. Moravec termín: 30.6.2015
3. Vydát další číslo Dobřanského zpravodaje
Zodpovídá: J. Moc termín: 30.4.2015

Hlasování o přijetí usnesení: pro: 7 proti: 0 zdržel se: 0

V Dobřanech dne 24.2.2015

.....
Michal Moravec
starosta

.....
Jan Moc
místostarosta

U S N E S E N Í

z IV. veřejného zasedání obecního zastupitelstva obce Dobřany dne 26.5.2015

I. BERE NA VĚDOMÍ

1. Kontrolu plnění usnesení z předešlého VZ
2. Zprávu o finančním hospodaření obce k 30.4.2014
3. Rozpočtové opatření č. 1/2015, 2/2015
4. Závěrečný účet DSO ROH
5. Zápis z Valné hromady MAS POHODA venkova
6. Žádost OS RK o spolupůsobení při výkonu trestu

II. SCHVALUJE

1. Závěrečný účet obce za r. 2014 včetně zprávy o výsledku přezkoumání hospodaření s vyslovením souhlasu s celoročním hospodařením a to bez výhrad
2. Účetní závěrku za r. 2014
3. Převod výsledku hospodaření za r. 2014 ve výši 85.657,57 Kč z účtu 431 na účet 432.
4. Schválení změny č. 1. Územního plánu dle zprávy o uplatňování ÚP Dobřany se zapracováním požadovaných změn a provedením revize území
5. Rychlostní zkoušku Rally Orlické hory, která bude částečně procházet obcí.
6. Přijetí dotace z POV KHK ve výši 200.000,- Kč na neinvestiční akci „Oprava místních komunikací v Dobřanech
7. Smlouvu o poskytnutí dotace z rozpočtu KHK č. 15POV02-0051/DO/NEINV
8. Pronájem pozemku parc. č. 87/2 v k. ú. Dobřany v O. h. o výměře 1.473 m² Janu Hrnčířovi
9. Finanční dar ve výši 50.000,- Kč Římskokatolické farnosti Bystré na nátěr střechy kostela sv. Mikuláše v Dobřanech.
10. Finanční příspěvek ve výši. 2.000,- Kč na pokrytí neinvestičních nákladů MAS PV z.s.

III. UKLÁDÁ

1. Vydat další číslo Dobřanského zpravodaje
Zodpovídá: J. Moc termín: 31.10.2015
2. Provést kontrolu a vyčištění obecního vodojemu
Zodpovídá: M. Moravec, M. Brych termín: 31.8.2015

Hlasování o přijetí usnesení: pro: 7 proti: 0 zdržel se: 0

V Dobřanech dne 26.5.2015

Michal Moravec
starosta

Jan Moc
místostarosta

PROTOKOL O ZKOUŠCE č. 673/I/2015

Zákazník: Obec Dobřany
Dobřany 19
518 01 Dobruška

Vzorek rozboru č.: 617
Účel zkoušky: 252/2004 VR-vodovod-pravidelná kontrola
Popis (matrice): pitná voda
Legislativa: Pravidelná kontrola jakosti pitné vody ve vodovodu dle vyhl.č.252/2004 Sb. a zákona č.258/2000 Sb. Zjištění dodržení limitních hodnot všech ukazatelů stanovených orgánem ochrany veřejného zdraví (OOVZ)
Rozsah stanovení: Krácený rozbor dle vyhl. č. 252/2004 Sb. + chlor
Místo odběru: Dobřany č.p.2, základní škola, kuchyň
Odběr provedl: Schneiderová Jana
Datum odběru: 5.5.2015
Čas odběru: 9:30 - 9:35
Do laboratoře dodáno: 5.5.2015
Datum provedení zkoušky: 05.05.15 - 19.05.15

Mikrobiologické a biologické ukazatele	Jednotka	Hodnota	Nej.st	Zkušební metoda	Limit	Typ limitu	Hodnocení parametru
koliformní bakterie (ISO)	KTJ/100ml	0		SOP č.1.3.2 (ČSN EN ISO 9308-1)	A max. 0	MH	vyhovuje
Escherichia coli (ISO)	KTJ/100ml	0		SOP č.1.3.2 (ČSN EN ISO 9308-1)	A max. 0	NMH	vyhovuje
počty kolonií při 36°C	KTJ/ml	18		SOP č.1.3.7 (ČSN EN ISO 6222)	A max. 40	MH	vyhovuje
počty kolonií při 22°C	KTJ/ml	70		SOP č.1.3.7 (ČSN EN ISO 6222)	A max. 200	MH	vyhovuje

Fyzikální a chemické ukazatele	Jednotka	Hodnota	Nej.st	Zkušební metoda	Limit	Typ limitu	Hodnocení parametru
chuť		příjemná		SOP č.1.4 (TNV 757340)	A MH	MH	vyhovuje
pach		příjemný		SOP č.1.4 (TNV 757340)	A MH	MH	vyhovuje
chlor volný	mg/l	0,04	5%	SOP č.1.5.2 (firemní metoda HACH)	A max. 0,3	MH	vyhovuje
teplota vody	°C	11,8		SOP č.1.5.1 (ČSN 75 7342)	A 8,0 - 12,0	DH	vyhovuje
barva	mg Pt/l	<5		SOP č.1.2.15 (ČSN EN ISO 7887)	A max. 20	MH	vyhovuje
zákal	ZFt	<1		SOP č.1.2.16 (ČSN EN ISO 7027)	A max. 5	MH	vyhovuje
reakce vody (pH)	-	7,4	3%	SOP č.1.2.2 (ČSN ISO 10523)	A 6,5 - 9,5	MH	vyhovuje
konduktivita (měrná el. vodivost)	mS/m	8,79	5%	SOP č.1.2.1 (ČSN EN 27888)	A max. 125	MH	vyhovuje
chem.spotř. kyslíku (CHSK-Mn)	mg/l	<0,5		SOP č.1.2.4 (ČSN EN ISO 8467)	A max. 3	MH	vyhovuje
amoniak a amonné ionty	mg/l	<0,1		SOP č.1.2.8 (ČSN ISO 7150-1)	A max. 0,5	MH	vyhovuje
dusičnany	mg/l	4,7	6%	SOP č.1.2.11 (CHFAV)	A max. 50	NMH	vyhovuje
dusitany	mg/l	<0,01		SOP č.1.2.10 (ČSN EN 26 777)	A max. 0,5	NMH	vyhovuje
železo	mg/l	<0,05		SOP č.1.1.4.A (ČSN 75 7385)	A max. 0,2	MH	vyhovuje
mangan	mg/l	<0,02		SOP č.1.1.3.C (ČSN ISO 8288, ČSN 757385)	A max. 0,05	MH	vyhovuje

Poznámka:

Výsledky zkoušek uvedené na všech listech protokolu se týkají pouze zkoušeného vzorku.

Odběr vzorku provedený laboratoří je dokumentován v "Protokolu o odběru", který je nedílnou součástí "Protokolu o zkoušce". Bez písemného souhlasu zkušební laboratoře se nesmí protokol reprodukovat jinak než celý.

Vysvětlivky ke sloupci "Zkušební metoda":

"A" označuje zkušební metody a odběry, které jsou předmětem akreditace.

"N" označuje zkušební metody a odběry, které nejsou předmětem akreditace.

"SOP..." označuje standardní operační postup zkušební metody.

"SA" označuje zkušební metodu subdodavatele - akreditovanou, provedenou na základě písemného souhlasu zákazníka.

PROTOKOL O ZKOUŠCE č. 1144/II/2015

Zákazník:Obec Dobřany
Dobřany 19
518 01 Dobruška**Vzorek rozboru č.:**

1075

Účel zkoušky:

252/2004 KR-vodovod-pravidelná kontrola

Popis (matrice):

pitná voda

Legislativa:Pravidelná kontrola jakosti pitné vody ve vodovodu dle vyhl.č.252/2004 Sb. a zákona č.258/2000 Sb.
Zjištění dodržení limitních hodnot všech ukazatelů stanovených orgánem ochrany veřejného zdraví (OOVZ)**Rozsah stanovení:**

KR 252/2004+CI2

Místo odběru:

Dobřany č.p.26, rodinný dům, kuchyň, dřez

Odběr provedl:

Schneiderová Jana

Datum odběru:

4.8.2015

Čas odběru:

8:50 - 8:55

Do laboratoře dodáno:

4.8.2015

Datum provedení zkoušky:

04.08.15 - 12.08.15

Mikrobiologické a biologické ukazatele	Jednotka	Hodnota	Nej.st.	Zkušební metoda	Limit	Typ limitu	Hodnocení parametru
koliformní bakterie (ISO)	KTJ/100ml	0		SOP č.1.3.2 (ČSN EN ISO 9308-1)	A max. 0	MH	vyhovuje
Escherichia coli (ISO)	KTJ/100ml	0		SOP č.1.3.2 (ČSN EN ISO 9308-1)	A max. 0	NMH	vyhovuje
počty kolonií při 36°C	KTJ/ml	8		SOP č.1.3.7 (ČSN EN ISO 6222)	A max. 40	MH	vyhovuje
počty kolonií při 22°C	KTJ/ml	17		SOP č.1.3.7 (ČSN EN ISO 6222)	A max. 200	MH	vyhovuje

Fyzikální a chemické ukazatele	Jednotka	Hodnota	Nej.st.	Zkušební metoda	Limit	Typ limitu	Hodnocení parametru
chuť		příjemná		SOP č.1.4 (TNV 757340)	A MH	MH	vyhovuje
pach		příjemný		SOP č.1.4 (TNV 757340)	A MH	MH	vyhovuje
chlor volný	mg/l	0,02	5%	SOP č.1.5.2 (firemní metoda HACH)	A max. 0,3	MH	vyhovuje
teplota vody	°C	15,4		SOP č.1.5.1 (ČSN 75 7342)	A 8,0 - 12,0	DH	nevyhovuje
barva	mg Pt/l	<5		SOP č.1.2.15 (ČSN EN ISO 7887)	A max. 20	MH	vyhovuje
zákal	ZFt	1,1	12%	SOP č.1.2.16 (ČSN EN ISO 7027)	A max. 5	MH	vyhovuje
reakce vody (pH)	-	7,41	3%	SOP č.1.2.2 (ČSN ISO 10523)	A 6,5 - 9,5	MH	vyhovuje
konduktivita (měrná el. vodivost)	mS/m	11,7	5%	SOP č.1.2.1 (ČSN EN 27888)	A max. 125	MH	vyhovuje
chem.spotř. kyslíku (CHSK-Mn)	mg/l	<0,5		SOP č.1.2.4 (ČSN EN ISO 8467)	A max. 3	MH	vyhovuje
amoniak a amonné ionty	mg/l	<0,1		SOP č.1.2.8 (ČSN ISO 7150-1)	A max. 0,5	MH	vyhovuje
dusičnany	mg/l	2,1	6%	SOP č.1.2.11 (CHFMV)	A max. 50	NMH	vyhovuje
dusitany	mg/l	<0,01		SOP č.1.2.10 (ČSN EN 26 777)	A max. 0,5	NMH	vyhovuje
železo	mg/l	<0,05		SOP č.1.1.4.A (ČSN 75 7385)	A max. 0,2	MH	vyhovuje
mangan	mg/l	<0,02		SOP č.1.1.3.C (ČSN ISO 8288, ČSN 757385)A	A max. 0,05	MH	vyhovuje

Poznámka:

Výsledky zkoušek uvedené na všech listech protokolu se týkají pouze zkoušeného vzorku.

Odběr vzorku provedený laboratoří je dokumentován v "Protokolu o odběru", který je nedílnou součástí "Protokolu o zkoušce".
Bez písemného souhlasu zkušební laboratoře se nesmí protokol reprodukovat jinak než celý.**Vysvětlivky ke sloupci "Zkušební metoda":**

"A" označuje zkušební metody a odběry, které jsou předmětem akreditace.

"N" označuje zkušební metody a odběry, které nejsou předmětem akreditace.

"SOP..." označuje standardní operační postup zkušební metody.

"SA" označuje zkušební metodu subdodavatele - akreditovanou, provedenou na základě písemného souhlasu zákazníka.

OSVĚDČENÍ O ÚSPORĚ EMISÍ

Obec Dobřany

Identifikační číslo:

00274887

Díky rozvoji a provozu systému tříděného sběru a recyklace využitelných složek komunálních odpadů, včetně obalových, jste ve spolupráci se společností EKO-KOM, a.s. přispěli ke zlepšení životního prostředí a snížení "uhlíkové stopy".

Úspora, kterou jste dosáhli, představuje:

Emise CO₂ ekv.

14,278 tun

Úspora energie:

335 396 MJ

Ing. Zbyněk Kozel
generální ředitel EKO-KOM, a.s.

V Praze dne 28.5.2015

2014